

Zien en zien is twee

Diaconale dienst, 9 oktober 2022, Christus Triumfatorkerk

Voorganger: ds. Jaap van den Akker

Lezing: Lucas 18: 35-43

KOMEN

- Welkom
- Aanvangslied: 'Met open armen' (Hemelhoog 707)
- Moment van Stilte
- Begroeting en bemoediging
- Psalm van de vluchteling, Jacqueline Roelofs-van der Linden

Hoe eenzaam ben ik, in een land van vreemden,
een werelddeel, waar ik niet welkom ben.
Door velen niet gezien, of weggekeken;
ogen vol argwaan, of juist afgewend.

Geen mens groet mij op straat, ik ben een niemand:
ik hoor hier niet, dus heb ik ook geen naam.
Zij spreken niet mijn taal, verstaan mij niet;
hun oren zijn gesloten voor mijn stem.

Het lot, dat mij hier bracht, wordt niet begrepen
en mijn verhaal daarvan wordt niet geloofd.
Zo slijt ik nu mijn jaren zonder toekomst,
en loodzwaar slepen zich de dagen voort.

Nog steeds word ik gemarteld, nu door heimwee
en angst om wat mijn ouders wordt gedaan.
Verlangend naar mijn broeders en mijn zusters,
nu overal ter wereld opgejaagd.

Is er dan niemand meer, die mij wil kennen,
geen oog dat mij wil zien, geen oor dat hoort?
Is er geen hand meer, die mij vast wil houden?
Ik vluchtte voor de dood: is dit dan leven?

- Glorialied: "Alles wat adem heeft love de Here" (146c: 1, 6 en 7)

WOORD

- Met de kinderen
 - Gebed*
 - Gesprek:*
 - Lied: Zoek eerst het koninkrijk van God*
- Lezing: Lucas 18: 35-43
- Lied: 'Voor mensen die naamloos' (Lied 647)
- Tafelgesprek: Lizebeth Melse, Tilak Shreepaili en Marijn Smit gaan met elkaar in gesprek
- Reflectie op het gesprek in het licht van het evangelie Jericho.
Jericho is de grenspoort naar het beloofde land.
Toen de Israëlieten ooit, gevlucht uit Egypte en na een zwerftocht van veertig jaar eindelijk het beloofde land in mochten trekken, toen moesten ze voorbij Jericho. De muren van Jericho. De

vesting van het beloofde land moest geslecht worden om ook daadwerkelijk in het Beloofde Land te kunnen gaan wonen.

U weet waarschijnlijk hoe het verhaal is verlopen.

Het volk moest zeven dagen om de stad heen lopen in een optocht, een processie en op de zevende dag na indrukwekkend trompetgeschal en gejuich vielen de muren van de stad en veroverde Israël Jericho, als het eerste plekje in het Land van Melk en honing. Vandaaruit maakte God zijn belofte waar. Jullie zullen wonen in een land overvloeiende van melk en honing. In vrede, als vrije mensen.

Nu nadert Jezus Jericho, de grensplaats. Hij is ook op weg. Niet naar het beloofde Land, maar naar Jeruzalem. Door de weg naar Jeruzalem in te slaan, zet hij een onomkeerbare stap naar het Koninkrijk. In Jeruzalem zal de climax van zijn tocht plaatsvinden. Lijden, sterven en opstanding. Het is dus niet zomaar een verhaaltje - de ontmoeting van Jezus met de blinde man – hij krijgt geen naam in Lucas, in Marcus blijkt hij Bartimeüs te heten. Deze blinde man zit niet zomaar langs een willekeurige weg te bedelen. Deze blinde Bartimeüs is de poortwachter, de grenswacht op de weg naar het koninkrijk.

En kijk dan wat er gebeurt.

Deze blinde man is de enige die de weg van Jezus op waarde schat.

Want wat zegt hij: *Jezus, zoon van David* – hij erkent het koningschap van Jezus met deze aanduiding. Hij erkent Jezus als de messias.

En dat niet alleen: hij doet een beroep op medemenselijkheid. *Jezus Zoon van David: heb medelijden met mij. Eleison* roept hij – *Kyrie eleison* – Heer, heb medelijden met mij. Bartimeüs bidt een kyriegebed. Langs de weg naar Jericho, op de weg naar Jeruzalem.

Hij is de enig die het berijpt. De rest is de menigte meelopers. Voortgestuwd in de vaart der volken. “Geen idee wat er aan de hand is, maar ik ga toch maar even kijken.”

“Jezus van Nazareth komt voorbij, dat moet je zien!”

Een hele menigte loopt Jericho uit om een stukje mee op te lopen met Jezus – wie weet zegt hij nog iets bijzonders of nog beter en gebeurt er een wonder.

Wie weet gebeurt er een wonder....

Als het aan al die omstanders had gelegen hadden ze het wonder op die dag onmogelijk gemaakt. Ze leggen Bartimeüs het zwijgen op. “Houd toch je mond joh, je verstoort de optocht! Je verstoort ons feestje!”

Gelukkig laat Bartimeüs zich niet wegstoppen. Gelukkig roept hij juist nog harder en gelukkig hoort Jezus hem.

Als Bartimeüs zich had aangepast aan ons, dan had dit verhaal nooit de bijbel gehaald.

Nu wel.

Nu komt Jezus in actie. Nu gebeurt er wat.

Jezus is de enige in het verhaal die Bartimeüs in de ogen kijkt. Jezus is de enige die echt aandacht voor hem heeft. Jezus zegt niet: houd je mond joh – ik wil liever niet dat je hier bent. Nee, Jezus stelt een open vraag, belangstellend: “Wat wil je dat ik voor je doe?” *wat kan ik voor je doen?!* De meest wezenlijke vraag die je aan een medemens kunt stellen. Zeker een medemens dat om hulp vraagt: Hoe kan ik je helpen?

Het antwoord is even logisch als opmerkelijk. De blinde Bartimeüs wil weer zien. Ja – nogal wiedenis zou je zeggen. Hij wil weer mee doen in de maatschappij. “Zien zal je! Je geloof heeft je gered!”. Bartimeüs kan weer zien en volgde Jezus.

Een voor de hand liggend en happy end.

Maar zo happy is het einde niet. Dit verhaal stelt namelijk een kritische vraag aan ons – aan de morrende menigte:

“Wie is er hier nu eigenlijk blind?”

Was het niet Bartimeüs de enige die zag wie Jezus is – Zoon van David.

Was niet Bartimeüs de enige die wist wie Jezus vertegenwoordigd en waartoe Hij in staat is?

En is niet Bartimeüs aan het einde van het verhaal de enige die Jezus echt volgt. De enige die geen meeloper is, maar die kiest voor Jezus – die wil gaan in zijn spoor. Willens en wetens – met open ogen en een open vizier. Bartimeüs is de enige die meedoet in het Koninkrijk. Het zijn in dit verhaal ónze ogen die geopend moeten worden. Het lukt ons, de omstanders, de menigte, niet om de betekenis van Jezus te herkennen. Om het lef te hebben oog te hebben, oog te krijgen voor zoveel dingen en mensen die we over het hoofd zien. Of die we het zwijgen opleggen. Mensen die we liever niet kennen met een naam en een gezicht. Die we liever een nummer geven en illegaal verklaren. In zo'n hokje, ver weg in Ter Apel. Of dichtbij, maar zonder vast adres, of zonder officiële status, doen deze mensen geen appèl op ons. En kunnen we rustig slapen.

Bartimeüs open onze ogen – zo hoop ik.

Talik en zijn verhaal, opent onze ogen – zo hoop ik.

Voor wat er echt toe doet – voor wie er echt toe doet. Aan wie wij de vraag kunnen stellen: Wat kan ik voor je doen? We hebben Talik en Mark en Daudi en Ke Shi Ying, en alle ongedocumenteerden hard nodig omdat ze ons met hun aanwezigheid de vraag stellen: wat moet er gedaan worden op de weg naar het koninkrijk.

Waar zit mijn blinde vlek?

Waar zie ik Jezus over het hoofd - en zijn rijk.

Laat dat onze bede zijn:

Heer, zorg dat ik zie. Dat ik leer kijken met uw ogen.

Amen

- Muzikaal intermezzo

ANTWOORD

- Overlijdensafkondiging
- Dankgebed, voorbedenstil gebed, Onze vader
- Collecte

GAAN

- Slotlied: "Jezus roept hier mensen samen" (Lied 975: 1, 3 en 4)
- Zegen